Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1569/2007

af 21. december 2007

om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF

(EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 310/2012 af 21. december 2011	L 103	11	13.4.2012

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1569/2007

af 21. december 2007

om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ([1]), særlig artikel 7, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ([2]), særlig artikel 23, stk. 4, litra i), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 23, stk. 4, i direktiv 2004/109/EF skal Kommissionen indføre en mekanisme til konstatering af, om der er ækvivalens mellem de oplysninger, der kræves i henhold til sidstnævnte direktiv, herunder årsregnskaber, og de tilsvarende oplysningskrav i tredjelandes love eller administrative bestemmelser. I samme artikel er det fastsat, at Kommissionen skal træffe afgørelse om, hvorvidt de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere anvender, er ækvivalente, og at Kommissionen har mulighed for at tillade, at der anvendes tredjelandsregnskabsstandarder i en passende overgangsperiode. På grund af den snævre sammenhæng mellem de oplysninger, der kræves efter direktiv 2004/109/EF, og de oplysninger, der kræves efter direktiv 2003/71/EF, bør der anvendes samme kriterier for konstatering af eventuel ækvivalens i forbindelse med begge direktiver.

(2) I lyset af målene i direktiv 2003/71/EF om at sikre, at investorer kan danne sig et velbegrundet skøn over udsteders aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og udsigter, og målene i direktiv 2004/109/EF om at give investorer mulighed for at danne sig et velbegrundet skøn over den finansielle stilling hos udstedere med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked bør ækvivalens defineres ud fra investorers muligheder for at foretage en tilsvarende vurdering af udsteders finansielle stilling og udsigter, uanset om regnskaber er udarbejdet efter et tredjelands regnskabsstandarder eller efter International Financial Reporting Standards, i det følgende benævnt »IFRS«.

([1]) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.
([2]) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

▼B

(3) For at sikre at det i alle tilfælde, der er relevante for EF-markederne, fastslås, om tredjelandes regnskabsstandarder er ækvivalente, bør Kommissionen vurdere, om tredjelandes regnskabsstandarder er ækvivalente, enten efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat eller en myndighed, der er ansvarlig for regnskabsstandarder eller markedstilsyn i et tredjeland, eller på eget initiativ. Kommissionen rådfører sig først med Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR), inden den vurderer, om de pågældende regnskabsstandarder er ækvivalente. Kommissionen overvåger desuden aktivt udviklingen i de relevante tredjelandsmyndigheders arbejde med at fjerne eventuelle krav til EF-udstedere, som får adgang til de finansielle markeder i et tredjeland, om afstemning af regnskaber, der er udarbejdet ved hjælp af IFRS vedtaget efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([1]). Kommissionens beslutning bør give EF-udstedere mulighed for at anvende IFRS vedtaget efter forordning (EF) nr. 1606/2002 i de pågældende tredjelande.

(4) Formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Kommissionen og USA's præsident aftalte i april 2007 at fremme og søge at tilvejebringe betingelser, der giver mulighed for, at US GAAP (USA's almindeligt anerkendte regnskabsprincipper) og IFRS kan anerkendes i begge jurisdiktioner uden behov for afstemning senest i 2009. Kommissionen og US Securities and Exchange Commission (SEC) har fortsat deres dialog om anerkendelse af IFRS vedtaget efter forordning (EF) nr. 1606/2002 i USA, idet en sådan anerkendelse ville gøre, at udstedere, der anvender IFRS, slipper for at opfylde dyre afstemningskrav. Der bør tages skridt til inden udgangen af 2008 at indgå lignende ordninger med andre lande, på hvis børs EF-selskaber udbyder værdipapirer. Accounting Standards Board of Japan (ASBJ) fortsætter med at gennemføre sit fælles arbejdsprogram med International Accounting Standards Board (IASB) med henblik på at skabe konvergens mellem Japans GAAP og IFRS. Accounting Standard Board of Canada (AcSB) har offentliggjort en gennemførelsesplan for indarbejdelse af IFRS i Canadas GAAP fra 1. januar 2011.

(5) For at tilgodese målene i forordning (EF) nr. 1606/2002 og for at fremme anvendelsen af IFRS på alle finansielle markeder samt for at skabe færrest mulige forstyrrelser på EF-markederne bør der tages hensyn til eventuelle IFRS-konvergensprogrammer eller tilsagn fra den relevante tredjelandsmyndighed om at gå over til at anvende IFRS. Det er derfor nødvendigt nærmere at specificere, på hvilke betingelser konvergensprogrammer kan betragtes som et tilstrækkeligt grundlag for at tillade tredjelandsudstedere at anvende nationale regnskabsstandarder i en overgangsperiode. Kommissionen rådfører sig først med CESR om konvergensprogrammet eller om, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til overgang til IFRS.

([1]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

▼B

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Emne

Ved denne forordning fastsættes det, på hvilke betingelser almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i et tredjeland kan anses for at være ækvivalente med International Financial Reporting Standards, i det følgende benævnt »IFRS«, ligesom der indføres en mekanisme til konstatering af sådan eventuel ækvivalens.

Artikel 2

Ækvivalens

Almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i et tredjeland kan anses for at være ækvivalente med IFRS vedtaget efter forordning (EF) nr. 1606/2002, hvis regnskaber udarbejdet efter almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i det pågældende tredjeland gør det muligt for investorer at danne sig samme skøn over udsteders aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og udsigter som regnskaber udarbejdet efter IFRS, så investorer sandsynligvis træffer de samme beslutninger om at købe, beholde eller afhænde en udsteders værdipapirer.

Artikel 3

Ækvivalensmekanisme

Afgørelse om, hvorvidt et tredjelands almindeligt anerkendte regnskabsprincipper er ækvivalente, kan træffes på Kommissionens initiativ, efter anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed eller efter anmodning fra en myndighed, der er ansvarlig for regnskabsstandarder eller markedstilsyn i et tredjeland.

Når Kommissionen på basis af en anmodning eller på eget initiativ træffer en afgørelse om ækvivalens, skal den offentliggøre afgørelsen.

▼M1

Artikel 4

Betingelser for accept af tredjelandes regnskabsstandarder i en begrænset periode

1. Tredjelandsudstedere kan for at opfylde forpligtelserne i henhold til direktiv 2004/109/EF få tilladelse til at anvende regnskaber udarbejdet efter et tredjelands regnskabsstandarder og, som en undtagelse fra artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 809/2004, at fremlægge historiske regnskabsoplysninger i henhold til den pågældende forordning i en periode, der begynder når som helst efter den 31. december 2008 og slutter senest den 31. december 2014, i følgende tilfælde:

a) Den tredjelandsmyndighed, der er ansvarlig for de pågældende nationale regnskabsstandarder, forpligter sig offentligt til at konvergere

▼M1

sådanne standarder mod International Financial Reporting Standards (IFRS) senest den 31. december 2014, og begge nedenstående betingelser er opfyldt:

i) Den tredjelandsmyndighed, der er ansvarlig for de pågældende nationale regnskabsstandarder, har opstillet et omfattende konvergensprogram, hvis gennemførelse kan være afsluttet før den 31. december 2014.

ii) Konvergensprogrammet gennemføres behørigt snarest muligt, og der afsættes fornødne ressourcer til dets gennemførelse.

b) Den tredjelandsmyndighed, der er ansvarlig for de pågældende nationale regnskabsstandarder, forpligter sig offentligt til at gå over til International Financial Reporting Standards inden den 31. december 2014, og der er i tredjelandet truffet effektive foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres fuldstændigt senest pr. denne dato.

2. Enhver beslutning, jf. stk. 1, om fortsat at acceptere anvendelse af regnskaber, der er udarbejdet efter et tredjelands regnskabsstandarder, vedtages efter proceduren i artikel 24 i direktiv 2003/71/EF og artikel 27, stk. 2, i direktiv 2004/109/EF.

3. I de tilfælde, hvor Kommissionen fortsat tillader, at regnskaber udarbejdes efter et tredjelands regnskabsstandarder, jf. stk. 1, skal Kommissionen med jævne mellemrum undersøge, om betingelserne i litra a) eller b) (alt efter tilfældet) fortsat er opfyldt, og rapportere dette til Europa-Parlamentet.

4. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a) eller b), ikke længere er opfyldt, beslutter Kommissionen efter proceduren omhandlet i artikel 24 i direktiv 2003/71/EF og artikel 27, stk. 2, i direktiv 2004/109/EF at ændre sin afgørelse efter stk. 1 om de pågældende regnskabsstandarder.

5. Ved anvendelsen af denne artikel rådfører Kommissionen sig først med ESMA om, alt efter tilfældet, konvergensprogrammet eller fremskridtene med hensyn til overgang til IFRS.

▼B

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.